

कठोर लि० कठ+ओरन् । कठिने, २ पूर्णे, च यन्दि० ।
 “कठोरतारापतिबाष्पनञ्चविरिति” माघः । “परान्धयत्
 कठिनकठोरकामिनीत्यादि” माघः “सूक्तार्थपाहणे च ।
 “कलाकलापानोचनकठोरमतिभिः” काद० ।
 कठोल लि० कठ-ओलच् । कठिने कठोरे अमरः ।
 कड भक्षणे सक० मदे अक० तदा० सेट् पर० । कडति अक-
 डीत् अकाडोत् अकाड । कडारः कडम्बः । प्रथिकडति ।
 कड दपे भा० इदित् जिज्ञात्, उभ० डिप्तात् अफलवत्कर्त्तर्यपि
 आत्म० अक० सेट् । कण्डति ते । अकण्डोत् अकण्डित
 चकण्ड चकण्डे । अयं वित्तविकारणार्थं व्यापारभेदे
 च । (काङ्गान) कण्डति तण्डुलम् इति केषित् ।
 कड रक्षणे भेदे (वित्तविकारणार्थं व्यापारे) च (काङ्गान) चुरादि०
 इदित् उभ० सक० सेट् । कण्डयति ते अचकण्डत् त ।
 कण्डयाम् बभूव आस चकार चक्रे । कण्डनम् कण्डितः
 कण्डयन् कण्डयितम् । कण्डयित्वा कण्डना ।
 कड लि० कड-मदे अच् । मूर्खे हला० । वज्रये क ।
 २ भक्षणीये च कडङ्गरम् । [भेदे रत्नमा० ।
 कडक न० कड-अच् संज्ञायाम् कन् । (करकच्) लवण-
 कडङ्गर न० कडं भक्षणीयं शस्यादि गिरति अभ्यन्तरे
 निवेशयति गृ-अच् नि० सुम् । वुसे सुहादेः
 फलन्त्यनाडिकाकाटे अमरः ।
 कडङ्गरीय लि० कडङ्गरमर्हति । वुसभक्षणीययोग्ये गवादौ ।
 “नीवारपाकादिकडङ्गरीयैः” रघुः ।
 कड(ल)त्र न० गड-सेचने अत्रन् “गडेरादेच कः” उणा०
 गल् कः उलयोरेकत्वात् वा लः १ त्र्योषौ २ भार्यायाश्च
 उज्ज्वलदत्तः । कडलशब्दे उदा० ।
 कडम्ब पु० कड-अम्बच् । १ याकनाडिकायीम् (डँटा) अमरः ।
 २ कोणे प्रान्तभागे च उष्णादिष्ठितिः ।
 कडम्बी स्त्री कडम्बो भूयसा विद्यतेऽस्याः अर्थ आद्यचि
 गौरा० ङीष् । (कडमी) शाकभेदे यन्दरत्ना० तस्याः
 कडम्बभूयस्त्वात् तथात्वम् कडम्बीशब्दे उदा० ।
 कडवक पु० “अपभ्रंशनिबन्धेऽस्मिन् सर्गाः कडवकामिधाः” सा०
 द० उक्ते अपभ्रंशनिबन्धानामध्यायविरामसूचके सर्गे ।
 कडार पु० गड-सेचने आरन् गल् कादेशः । १ पित्रलवर्णे ।
 २ तद्वति लि० । “करभकण्डकडारमाशाः” माघः ।
 १ दासे पु० मेदि० । तस्य सेचनकर्त्तृत्वात् तथात्वम् ।
 कड-दपे आरन् । १ दासे लि० कडारशब्दस्य कर्म-
 धारये वा पूर्वनिपातः । कडारजमिनिः जमिनि-

कडारः बड्ग्रीवौ त न । “कडारपुरवोत्तमः” सि० की० ।
 “कडारोः कर्मधारये” पा० बड्ग्रीवोत्तमोऽत्र विवक्ष्यते
 स च गणः । कडार, गडुल, खड्ग, खोड़, काण, कुण्ड,
 खलति, गौर, हड, भिलुक, पिङ्ग, पिङ्गल, तह, जरठ,
 नधिर, मठर, कज, वर्वर ।

कडितुल पु० कडा तुलाऽत्र प्रभो० टख ड ।
 खड्गे यन्दर० कटिव्यासस्य लि० यदङ्गुलाधिकतया ख-
 ड्गस्य च निस्त्रिंशत्वेन लि० यदधिकान्गुलतया च तयोः
 साम्येन तथात्वम् । कड भक्षणे इन्तस्य तुलाऽत्र । हिंस-
 कतुल्यादा खड्गस्य तथात्वम् ।

काडु कार्कश्ये भा० पर० अक० सेट् । कड्डति अकड्डोत् ।
 चकड्ड-प्रनिकड्डति डोषधत्वात् क्षिपि डट् कड् ।
 कण आर्त्तक्षरे भा० पर० अक० सेट् । कणति अकाणीद
 अकणीत् । इदित् । णिचि अवीकणत् त अचकणत् त ।
 चकाण प्रनिकणति ।

काण गतौ भा० पर० सक० सेट् । कणति अका(क)णीत् ।
 वटादि० । णिचि कणयति ते ।

काण निमीलने वा चुरा० पर० अक० सेट् । काणयति ते ।
 अवीकणत् त । काणयाम् बभूव आस चकार चक्रे काणः
 पक्षे पर० भा० कणति अक(का)णीत् अकाण ।

निमीलनयत् नेत्रादेः पक्ष्यावरणं बाधयत्स्याङ्गुलीचनञ्च ।
 काण पु० कण-निमीलने अच् । १ धान्यादेरतिच्छांशे,
 राजनि० २ सेये च वयवात्मत्वेन तयोरेववस्त्रोचनत्वात्तथा-
 त्वम् “तिलातयीसर्षपकर्षास्यात् प्रक्षिरेत्” उभ० । “दाद-
 याहं कणाक्षता” वाच० “नयनयुगलं कङ्कभरम्” उभ० ।
 “उद्यानानां मज्जलकर्मैर्धिकाजालकानि” मेघ० ।

कणभक्षः कणादः । श्वनजीरके स्त्री गौरा० ङीष् ।
 अत्यार्थे टाप् । ४ कुद्रांशे ५ जीरके “गुण्ठीपादमिता क-
 षार्क्षमिता दीप्रायवान्योः क्रमात्” वैद्यकम् । “श्राणा-
 वल्लीनागवल्ली कणावल्लीशताष्टतम्” काशी० । ६ पिप्-
 पल्याम्, ७ द्वे तजीरके च राजनि० । “कणान् वा
 भक्षयेदद्दं पिण्याकं वा सक्तचिषि” मनुः अस्यां
 स्त्रीत्वमपि “कदलीफलमध्यस्य” कणामालमपककम्”
 तिथित० । (कुमेरापोका) । ७ कुम्भरीमक्षिकायां
 स्त्री मेदि० । ८ रहिषाख्यगुग्गुली न० “रहिकाख्यं कर्षं
 दारु सिङ्गकं सागुरं सितम् । शङ्खं जातीफलं त्रीये
 धूपानि स्युः प्रियाणि वै” ति० त० वासपु० । “कणं
 महिषाख्य गुग्गुलुः” रघु० भीमसेनो भीमवत् कणगुग्-